

A'
KIRÁLYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Költ *Bétsben*, Böjt-más Havának (Mártzius-
nak) 16-dik napján, 1792.

Béts.

Nagy bizodalmú, és reménységű Királyunknak két nevezetes Rendeléseit említettük közelmúlt Leveleinkben, úgymint a' mellyeknek egyike által, ki-vette ő Felsége a' Kántzelláriákat, és Dikastériumokat a' vizsgáltság alól; a' másokban pedig meg-tiltotta, minden név nélkül való Jelen-téseknek akár magához egyenesen, akár a' Kántzelláriákhoz 's Dikastériumokhoz való bé-adásokat. — Első Rendelésének, azt az okát adja maga a' Király: hogy annál fogva épen maradhasson azon költsönös bizodalom, mellynek szükséges-képpen meg kell lenni

D d a'

a' Fejedelem, 's a' Kántzelláriák és Dikasztériumok között. A' másodiknak pedig ezt: hogy ha igazán akarja valaki a' Fejedelem' és Státus' javát, 's hiszi, hogy ő eszköze lehet annak valamelly részben: akkor nints szükség a' titkolódásra; ha pedig más tétje van: úgy jobb, hogy halgasson. — — A' Könyv- vizsgálás eránt is adott ki ő Felsége egy Rendelést, mellyben meg- tilt minden afféle Írásoknak világ eleibe- való botsátását, a' mellyek szemtelenül hízelkednek ő Felségének. Ezen szép, és valóban bölts Rendelésének okául, azt adja a' nemes gondolkodású Fejedelem: hogy a' jeles tselekedetek, különben is eléggé meg- ditsérik, 's meg is jutalmaztatják magok magokat.

Az Udvari, és Tartományi Székektől nem kívánt újj esküvést ő Királyi Felsége: mivel tökéletes reménysége vagyon (mint magát, az ez eránt költt Írásában ki fejezte) hogy ezentúl is hasonló buzgósággal 's hívsséggel fognak eljárni magok köteleltségeiben minden Tisztviselők, mint a' minéművel eddig folytatták hivataljokat.

Még ekkoráig, előbbeni szobáiban lakik ő Királyi Felsége; hanem azokba fog által költözni, mellyekben bődögült, *Jósef* Császár lakott vólt.

Ugy értettük, hogy *Eszterházy Antal* ő Hertzegségét fogná küldeni ő Felsége *Frankfurti* Követtségbe, a' Császár választásról tartandó tanátskozásra.

Az *Erdélyi* Országi Deputátciónak kérésére el fogadta ő Királyi Felsége azon tiz ezer arany ajándékot, mellyet a' bődögült

gúlt Felségnek ajánlott vólt *Erdély* Ország; hanem tsak ugyan olly fel tétellel, hogy az egész summa olztassék ki azoknak a' izéleken lakó polgároknak, kik a' közelébb múlt Török háborúban sok károkat szenvedtek.

Ezen hónapnak 14-dikén, tiszteletére vólt az *Erdély* Országi Deputátzió Nádor Ispány ő Főhertzezségének, ki is különös kegyességgel fogadta a' Deputátziót.

Nádor-Ispány ő Főhertzezsége le-indúl hólnap innen *Budára*, 's az Országos Deputátziókat el fogja olzlatni, hogy a' Deputátus Urak haza meheszenek Generális Congregátziókra (Közönséges Vármegye Gyűlésekre) — Primás ő Eminentziája, 's Ország Birája ő Kegyelmessége, le-mentek már előre.

Fő Tisztelendő *Martinovits Ignácz* Úr, a' ki olly nagy elő-menetellel 's ditsérettel tanította vala *Lembergben* az Experimentális Fisikát, és Mekhanikát, Udvari Chymikus-ságra méltóztattatott, 's Királyi Tanácsosi ranggal tiszteltetett vólt meg a' múltt esztendőben, bódogútt nagy emlékezetű Királyunktól. Ezen esztendő' Febr. 20-dikán pedig, a' Sz. Háromság' *Siklósi* Inful. Apát-úrságával jutalmaztattak szép érdemei. — A' most uralkodó Felség is meg-tartotta maga mellett, ezen nagy tudományú és ritka tökéletességekkel biró Urat.

A' *Tseh* Országi Kommandirozó (Kormányozó) Generális *H. Hohenlohe* itt vagy on néhány napoktól fogva.

Az élet' árja Austriában.

Bétsben, Mártz. 5-dikétől fogva 10 dikig
ment *Posonyi* mérője garason

A' búzának	46 — 62
A' rozsnak	27 — 31
Az árpának	26 — 30
A' zabnak	16 — 22

Fiseménynben (Fischamend),

Mártz. 8-dikán *P.* mérője garason

A' búzának	52 — 56
A' rozsnak	25 — 28
Az árpának	21 — 22
A' zabnak	12 — 17

Drafszkirchenben, Mártz. 8-dikán

Pos. mérője garason

A' búzának	54 — 61
A' rozsnak	27 — 30
Az árpának	— — 26
A' zabnak	17 — 20

Magyar Ország.

A' Koronázásra *Buda Városába* lejendő bé-menetelek ö Királyi Felségeknak, Jún. tizen-eggyedikére vagyon meg-határozva. Királyné ö Felsége is meg fog koronáztatni.

Máramarosi Fő Ispány Gr. Haller József ö Exc. ja, a' *Provinc. Kommissariátusok' Fő* Direktorává tétetett ö Felségétől.

Budáról, Mártz. 11-dikén.

Ezen hónapnak 4-dikén, le-küldötte *Ferentz* Királyunk a' *F. Kamarához* a' maga meg-erössítő (konfirmáló) Kir. Rendelését; hanem újj esküvést kívánt tőle. — A' Fels. Helytartó Tanátshoz, 6-dikon érkezett le

a'

a' Kir. Meg-erössítés; de ehhez nem volt az esküvés - kívánás ragasztva.

A' Forspont eránt, kemény parantsolatja jött volt a' meg - bódogútt Felségnek, hogy t. i. senki se mérészellye azt kívánni, hanem ha Királyi dologban küldetik; ha pedig valamelly nem Királyi járatban lévő személly, kényszerítéssel elközlene magának Forspontot: keménnyen meg - büntetessék; és hogy ezen Kir. Rendelésből, minden Helységnek, a' maga nyelvén - való három nyomtatvány adattassék.

Némelly Ns Vármegyék kérték a' bódogútt Felseget, hogy a' Magyar Országgi Generál - Kommandóhoz vétetne - fel Magyar Ns Ifjakat Praktikánsoknak; de ezen kérésre a' lett a' felelet, hogy mivel a' Generál - Kommandónál folyó dolgok (*ipsa agenda rerum*) Praktikánsokkal nem közöltethetnek: következésképpen nemis vétethetnek fel ahoz Praktikánsok.

— — Mártz. 10-dikén.

„Két Levelet küldök az Urakhoz, olly édes reménységtől vezéreltetvén, hogy ha azokat közre fogják botsátani az Urak: lesz talám valaki, a' ki bővölkedése között, egy szzerentsétlennek szánakozásra méltó sorsán meg - illetödvén, nem fog tőle egy kevés segedelmet sajnálni, mellyel az emberiségnek maga kára nélkül áldozhatik. A' nevét, szántt szándékkal halgatom el; hogy ezen ügye-fogyott, kétszeresen meg ne aláztassék. A' kiben a' jó - téteménynek szent és édes indúlatja olly tartós leszen, hogy addig is, míg az Uraktól bővebben értekezhetnék, első buz-

buzgóságában meg nem lankad: én tökéletes útasítást adhatok. Egyébaránt emlékezzen meg arról ki ki, hogy a' szerentsétlenség köz mindnyájunkkal, és hogy a' valóságos szegénynek nyújtott segedelmet, bővebben meg - jutalmaztattya az azt követő megelégedés, mint akármelly töke - pénzt a' háromszoros uzsora. Hogy az állapot, és a' levél nem költött: meg fogja bizonyítani a' belső érzékenység. Én bódognak tartom magamat, ha ezen ki - nyilatkoztatás által, használhatnék ezen Affzonyságnak; a' kit valóban soha sem láttam, csak a' köz emberi nyomorúságnak érzéséből esmertem meg.

(*A' Levelek így következnek:*)

Gr. B. A. ő Excellenzájához.
Nagy Méltóságú Gróf!

Kegyelmes Uram!

Mentsen - ki maga Excellenziaád' fényes hivatala, ha fontosabb foglalatosságai közt tsekély irásommal alkalmatlankodni bátor - kodom. Mi bódogtalanok, kiket a' mostoha szerentse az utolsó inségig meg - alázott, ki - hez folyamodjunk inkább, mint Hazánk' Felsősegeihez, kiknek jól - tehetni hatalmokban áll; 's jól - tenni, velek született. Az én bal sorsom' jobbra - való változtatása, Isten után, Excell. ádtól függ. Excell. iád' nagy - szivűségébe helyheztetem tellyes bizodalmatom, 's könyörgök, hogy kegyes és szánakozó indulattal, fojtó fájdalomimra tekintvén, méltóztasson engem', szegény elhagyatott özvegy, és árvát meg - vigasztalni. —

Isten.

Istenben bóldogúlt Uram, a'
 Akademiában *Mathesis* Professor vólt. Érdemeket akarván magának szerezni, erején, és kötelességén fellyül addig iparkodott, míg vér-hányásba esett, 's hosszas nyavalyája után, 1781. esztendőben meg-hólt. En, egynehány heti özvegységemben szültem árva fiatskámát. Idővel betegségből fel-lábbadozván, F. *Jósef* Tsálszárnál penzióért esedeztem. Szintén abban az időben rontott-el meg-bóldogúlt F. *Mária Theresia'* kegyes rendelése, a' Professzorok' özvegye, vagy árvája eránt; és én, mivel az Uram tiz esztendeig nem szolgált, semmit sem nyertem. — Keservesen, nyomorúsággal, tsekély kézi munkámmal, és édes Atyám' szük segítségével tartottam, neveltem, és taníttattam szegény árvámat öt esztendőig. De már az édes Atyámat is el-vezítettem, és ő vele minden segedelmet. — Azólta, a' sok bú, bánat, inséges élet meg-rontották egészségemet, kézi munkám hátra maradt, — adósságokba kénytelen voltam magamat verni — tsak hogy szegény árvám a' tanulásban hátra ne maradjon. A' Természettanek Atyja, jó talentommal áldotta meg árvámat. A' Nemzeti Oskolák' mind a' három Klassziséában az első Eminensek között vólt. Tavaly, hogy a' Deák Oskolákba által-jött, bényújtottam esedező irásomat a' F. K. Helytartó Tanátsnak. Fel tettem az én tehetlenségemet, Uramnak érdemeit, és — Szent Isten! — szegény árvám még se nyert semmit. Költsönözött pénzzel, beteges állapottal, újra fel-mentem *Bétshe*. Esdeklettem a'

a' kegyes Felség előtt, el-mentem más hatalmas Urakhoz, panaszoltam nyomorúságomat; de, noha meg-illetődtek — nem volt hatalmokban a' segedelem. A' *stipendium* választásra való hatalom, a' F. Kir. Helytartó Tanátsnak engedtetett, a' hová az én esedező levelem is le fog küldetetni. —

Kegyelmes Uram! Excellenziaád ott az a' hatalmas Ur, kinek szavától függ az én sorsomnak meg-határozása. Az Árvák' Istenére kérem és kényszerítem Excell. ádat, legyen kegyes Pártfogóm, és árva elhagyott állapotomban irgalmas jól-tévőm. — Vegye szívére bóldogtalan ügyemet, 's egy hatalmas szavával töröllye-le könyhúllatásimat, mellyek nem annyira magam', mint árvámért folynak, ha nem taníttathatom. A' ki is kegyes grátziájába ajánlott, minden kigondolható tisztelettel maradok 's a' t.

G . . . Jan. 18-dikán 1792.

„Nagy Méltóságú Gróf! 's a' t.

Nem találhatok szókat, mellyekkel vóltaképpen háláadó indulatimat ki-fejzhessem. — Már régtől fogva tsak a' keserűség' érzéséhez szokott szívem, melly nem képes, azon örömnek helyet adni, melly, állapotom' hirtelen jóra lett változásából származott. Tudom, hogy tsak egyedül Excellenziaádnak köszönhetem azon kegyelmet, hogy szegény árvám, még ebben az elztendőben el-nyerte a' Kir. Stipendiumot; hogy új elevenséget kapott, el-enyészéséhez közelgető életem. — Sokkal kissőbb vagyok,
mint.

mint-sem hogy ezen felebaráti Izereteltel tellyes nagy-szívűségét, valaha illendően meg-hálálhassam; de él az Arvák' Istene, ki ezen velem közlött irgalomért ezer aunyi áldással fizet Excellentziádnak. —

Nem titkolhatom mindazonáltal minden szives háládatosságom mellett is, belső szomorúságomat. Itt úgy hallatik, hogy a' jövő esztendőre a' Konviktusok bizonyosan fel-állanak. Így árvám' segítsége az én részemre, kevés ideig tartana. Asszonyi értelmemhez képest, olly indulatot akartam fiam' szívébe bé-óltani, hogy mindenkor a' jobbak' száma között igyekezzen lenni. De vallyon mi tévő lészek én akkor, ha árvám' ezen segítségét el-vesztem, mellyből, bár nem sok is, életemet szorosan folytathatom. Excellentziád' kegyelméhez ragaszkodom újra. Ha lehetséges, méltóztasson valamelly tsekély penzióra segíteni. Az Uram, 500 for. fizetéssel szolgált. Mit tehetek én arról, hogy az Isten olly hamar ki-yette e' világból? Erdeminek kellett lenni, midőn olly sokak közzül *F. Mária Theresiától*, az idegen Országokba való küldetésre választatott. Ezt, maga meg-bizonyítja ő Excell. iája *Ürményi* Personális Úr, ki mint második Attya vólt az Uramnak. Vajha csak 100 forintotskát nyerhetnék, soha sem kívánnék többet, 's nyugodalmasan várnám a' Természet' fel-bomlását bennem. — Szerentsés, soha sem lehetek — meg-szüntem az lenni, midőn magamat tökéletesen annak véltem — csak ízlelni kezdettem a' földi bódogságot, — midőn attól örökre meg-fosztattam. —

Ele.

Életemnek virágja, melly még a' tellyes kinylásnak idejét el nem érte, kénytelen volt, bimbójában fakadatlanul el-száradni. — De nem tusakodom, az örök rendelés ellen — nem merem visgálni, ha azon sors, melly többnyire a' tökéletes életű emberekre osztatik, az örök Igazsággal meg-állhat é? — Sohajtva halgatok, 's esedezem a' békességes türésért. — Ó Kegyelmes Uram! szánnyon-meg, hadd köszönnyem Excell. dnak árvám' szerentséjét, és az én nyúgodalmamat. A' ki is meg-újítván háláadó köszönetemet, tapasztaltt kegyességébe ajánlott, minden ki gondolható tisztelettel maradok

Excellentziádnak.

G... Febr. 24-dikén,

I 7 9 2.

alázatos szegény
árva szolgálója özv.
Gr.... né Sz. R...

A' Magyar Közönséges Törvény' (*Jus Publicum*), és Literatura' kútfejeinek szorgalmatos fel-keresője Ns *Kovátsits György* Urnak érdemeit nem tsak meg-esmérte, hanem maga Jegyző-Könyvébe is bé-iktatta Tek. Ns *Pest Vármegyének* ezen folyó 1792-dik esztendőben Febr. 10-dik napján tartatott Közönséges Gyűlése; a' mint ezt, *Hármondónknak* U árkusában hitelesen, és környülállásosan elő-adtuk, bé iktatván abba a' T. N. Vármegye' Jegyzéseinek 361-dik Tzikkelyét; melly a' meg nevezett derék Hazafiúnak jeles érdemeit foglalja magában. Ezen Jegyzésnek értelme szerént, meg-hagyatott a' rend-szerént-való Al Ispány Urnak, hogy említett *Kovátsits György* Urat, a' Státusok-

nak

nak eránta származott szives hajlandóságáról, és köszönetéről tegye bizonyossá. Ezen kívánságát a' T. N. Vármegye - Gyűlésének, következő betses Levele által tellyesítette az Ord. V. Ispány Úr, melyet azon eredeti valóságában közlünk, a' millyenben útasított az, *Kovátsits György* Urhoz, a' Vitzé Ispány Úr által:

Tellyes bizodalmú nagy jó Uram!

„Hozzám útasított betses, és nagy tekintetű munkáit nagy jó Uramnak vévén, azokat a' múlt köz Gyülekezetben ezen Tek. Ns Megye' Státussainak bé-mutattam, kik melly tekintettel vették azokat, hogy szavaimban ne hibéttsak, nagy jó Uram pedig ebbéli szives indulatjokat, és örömeket nyilvánosságában szemlélhesse, hiteles Jegyző Könyvünknek egyedül ezt érdeklő részét megküldöm; mellyben foglaltt, és engemet illető rendelkezésnek eleget tenni, kötelességemnek lenni tartván, mind ezen Ns Megye' Tek. Státussainak és Rendjeinek nevében, mind pedig magam részéről nagy jó Uramnak ebbéli szives hajlandóságát köszönöm, óhajtván, hogy illy jeles igyekezetének, és édes Hazájához vonzó tiszta szeretetének bővebb tellyesítésére, az Úr Isten nagy jó Uramat erővel, egésséggel, és hosszú élettel áldja, magamat barátságos hajlandóságába ajánlván maradok

Tökélletes

Pesten, Febr. 12.

igaz szivű szolgája

Nagy-Szigeti Szily József,

V. Ispány. m. k.

Pétsett,

Pétsett, Gyertya - szentelő B. Affzony napi vásár (sokadalom) alkalmatosságával, a' *Tzilmer*' botránkoztató könyveit is árulta egy *Pesti Könyváros*. Meg-tudván ezt, Ns *Baranya Vármegye*' rend - szerént - való Al-Ispánnya Tek. *Kajdatsi* Úr, reá küldött a' Könyvárosra, 's el-vetette tőle a' még nála találtatott hét nyomtatványokat, mellyek közzül egyet a' Fels. Helytartó Tanátshoz küldött a' Ns Vármegye.

(Úgy értettük, hogy a' Fel. Helytartó-Tanáts, jelentést tett ezen rágalmozó-Könyv eránt a' Fels. *Magyar Kántzelláriához*; ez pedig a' *Tseh Ország*i, és *Austriai Kántzelláriához*.)

Erdély Ország.

Tordáról, Mártz. 3-dikán. „Nemes Vármegyénk, Közönséges Gyűlést tartá ezen hónap' három első napjain, számos Nemes-ségnek jelen-létében.

Közelebbről, olly kerülő parantsolat jöve - ki a' Fő Kormányozó Tanátstól, hogy a' garas zsólddal el-botsátott Katonák mindenütt számba vétessenek, 's meg vizsgáltsanak, kik tehetnének még közzülök a' határ széleken szolgálatot.

Ns *Kolos Vármegye*' Fő Ispánnya, M. B. *Jósika Antal* ő Nsága, a' múltt Február. 9-dikén kezdé egy új tisztes hivatalnak folytatásához; melly hivatal rend szerént a' Fő Ispányokat szokta ottan illetni. Ez, a' *Kolosvári Katholika Akademiának Kurátorsága*.

Székely Lovas Kapitány M. Gróf *Teleki Tamás* ő Nsága, a' múltt Febr. 19-dikén és 20-dikán tartá örvendetes menyjegzőt, M. Gr.

Gr. Kornis Klára Kis-Alszonnyal. Beszéli-
nek egy más házasságot is ottan — de a'
melly, a' fel-tétel' nagy vóltáért bizony-
talan.

A n e k d o t a.

Bizonyos Játék-darabban, Férjfit jádza
a' minap egy *Kolosvári* Komédiás fejr sze-
mély. A' Játék' végződésével, haza vezeté
szokás szérént ezen személyt egy tisztelője.
A' menetel, és beszéllgetés közben azt mondja
a' jádzó Személy a' Vezetőjének: *Úgy é*
hogy ma engem' sokan, valóságos Férjfinak
gondoltak? Meg lehet, felele a' Vezető; de
gondolom, hogy leg-alább az iffjú Legények
többsyre mind ellenkezőt tudtak, tapasztal-
ásból. — Nossza bezzeg itt is bé-telék a'
Magyar példa-beszéd: *Szóllj igazat, bé-*
török a' fejed — mert szinte ki-esék a' grá-
tziából a' Vezető. “

Folytatása azon pompás mulattság' elő-
adásának, melly a' múltt Farsangban tartat-
tott Nápoly Városában.

Azonban, egy szép tsendes melodiának
zengedezése alatt meg-jelentek fényes felhőn
két mennyei Lelkek, látható formában, 's
el-igazították a' Furiákat az örvendező
Társaság közzül; annakutánna le-ereszked-
tek a' Kir. néző helyhez, 's a' Királynak
egy borostyán koszorút, a' Királynénak pe-
dig egy tsomó virágot nyújtottak. — Mind
a' koszorú, mind a' virág-tsomó, selyem-
materiákból készültek, 's külömb-külob-
féle versekkel ékesítették. — Viszont fel-
emelkedtek a' Lelkek, és midőn a' Magyar
Kato-

Katonaság felibe értek volna, le-ejtették kezeikből az *Ausztriai és Bourboni* Házak' tzimereit; mellyeket azonnal fel-vettek a' Nemzet' Deputátusai. Ekkor, a' Lelkekre mutatván ő Kir. Felsége, jelentette, hogy úgy kellene azokat nézni, mint Békesség' őrző Angyalait. — A' Katonaság meg-rettent volt a' menyeyi látástól, 's széllyel izaladt; de a' Lelkek biztatták, hogy ne féljen semmit, hanem fogjon hozzá újjolag, előbbeni örvendezéséhez. Ezen biztatásra, öfzsereglettek a' Katonák, 's minekutánna esküvéssel kötelezték volna magokat a' két Fels. Házak' szeretetére, és tiszteletére: újra tántzra kerekedtek. A' gyalog Katonák úgy intézték a' magok mesterséges tánttzokat, hogy az *F. C. A. és B.* betüket, úgymint a' *Ferdinand, Carolina, Austria, és Bourbon* nevezeteknek kezdő betűit gyakran ki-formálták magokból; a' Huszárok pedig kivont kardjaikkal tsináltak külömbkülömbféle ábrázolásokat. Végtevére, az egész tántzó Sereg egy szép képet formált; 's ezzel vége lett, sok öröm kiáltások és tapsolások között, a' mulattnagnak. —

Stájer Országi Anekdota.

Egy kemény szivü Anya, meg nem engedte a' maga Fiának semmi módon, hogy el-vehesse azt a' személyt, a' kiért már két éfztendőktől fogva élt holt; mivelhogy a' Leány, Teátrom-béli jádzó személy volt: hanem egyfzer meg-jelen néki álmában a' Férje, ki nem igen régen halálozott vala meg az előtt, 's rá ijjeszt az Affzonyra, hogy

ha-

ha nyúghatatlanúl nem akarja tölteni a' maga világi életének még hátra-lévő napjait, ne kinozza tovább a' Fiát; hanem eggyezzen-meg annak házasságába. — Még mikor fel-ébredt az Affzony, akkor is teljes volt ret-tegéssel; 's alig várhatta, hogy szabadságot adjon Fiának, a' maga kívánsága szerént-való meg-házasodásra.

Elegyes Tudósítások.

A' *Berlini* Újság meg hazudtollya azt a' hirt, melly szerént el szedetett a' Király minden puskákat a' *Prussziai* parasztoktól; 's ditséri a' *Prussziai* Birodalom lakosait Alattvalói hivségekről.

A' ki-költözött *Frantzia* Nemések, kik ez előtt olly kedvekre éltek, mint a' *János Pap* Országa lakosai, most kéfzek köz Ka-tonai módra sanyarkodni, a' Contrarevolu-tzionak (az az, az új *Frantzia* Polgári alkotvány le rontásának) édes reménysé-ge alatt.

Be szép tanáttsa ez a' többek között *Frantzia* Minister *Cahier* Urnak a' Nemzet Gyűléséhez: „Arról kell meg győzni a' *Frantzia* Népet érezhetőkép-pen, hogy az úgy nevezetett *Egoismus* (magának-való-ság), 's a' tsupán magános haszon keresés, olly vétkek, mellyek által a' Nemzet meg-sértetik.“

Hogy *Frantzia* Követ *Segür* Urat olly rosszul fogadták *Berlinben*, mellyen való nagy meg-illetődésében meg is akarta osztán ölni magát *Segür* Ur: azt az okát beszéli ennek a' *Newidi* Újság, hogy a' mint *Berlin* felé
men-

mentében meg - szállott volna *Segür Ur Strasburgban*, magához hivatta a' Vendég - fogadóba *Dietrich Polgár - Mester Urat*, kivel hosszasan tanakodott az eránt: mi módon zavarhatna ő leg - jobban *Berlinben*, 's kiket lenne ottan jó meg - vesztegetni a' Ministerek között. Ezt az egész beszélgetést mind hallgatta egy Dáma, a' ki éppen tö - szomszédja volt *Segür Urnak* a' Vendég - fogadóban, 's alig várta, hogy meg - írja, a' mit hallott, *Berlinbe* a' maga Attyafiainak, kik fő fő Emberek ott a' Minisztériumban. Midőn tehát *Berlinbe* érkezett *Segür Ur*: már akkor tudva volt ott az egész szándéka; és így, ahhoz képest volt osztán alkalmaztatva természet szerént a' fogadás is. — *Hinc illae curae!*

Bóldogúltt Királyunk' *II. Leopold Tsászárnak* a' *Frantzia* Királyhoz bocsátott utólszori Levelével, Február. 27-dikén érkezett *Párisba* a' *Bétsi* Kurir. Ezen Levélre adott feleletében, azt kívánnya a' *Fran.* Király, hogy szüntesse meg ő Ts. Felsége azon öszveszövetkezést, melly lett ő (t. i. a' Tsászár) és más *Európai* Hatalmasságok között, *Fr. Országra* nézve; 's igéri, hogy ha a' Tsászár azon lábra fogja le - szállítani *Ausztiai Belgytomban*, és *Elő - Ausztriában* (*Vorderösterreich*) a' maga Seregeit, mellyen állottak ezek 1791-ben első Aprilisban: úgy a' *Fran.* hadi készülétek is meg fognak szünni; ha ellenben, kívántt válaszat nem veheti a' Tsászárnak: ebből, azt hozza - ki, hogy a' Tsászár tartósabbakká akarja tenni *Fr. Ország*nak azon környül - állásait, mellyekben az tovább nem maradhat, 's nem is akar maradni.